R. K. ako súkromná strana oznámil advokátskej komore advokátskeho osnovníka Dr. A. B. preto, lebo oznamovateľ pred rokami odovzdal kancelárii advokáta Dr. R. pravotu na 39.000 Kč, Dr. R. poveril vedením tejto veci svojho osnovníka Dr. B., ktorý však vraj nič nerobil a zavádzal oznamovateľa. Výbor advokátskej komory ako disciplinárny súd pominul nariadiť disciplinárne pokračovanie proti oznámenému osnovníkovi, lebo za chod kancelárie voči stránkam je zodpovedný len advokát, nie však osnovník. Proti tomuto usneseniu sa odvolal R. K.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov odmietol odvolanie.

Dôvody:

Podľa §§ 107 a 108 zák. čl. XXXIV/1874 vzhľadom k § 16 zák. čl. LIII/1913 je vo veciach disciplinárneho pokračovania proti kandidátom advokácie prípustné odvolanie k najvyššiemu súdu len vtedy, jestli disciplinárny súd komory, vykonávajúc disciplinárnu pravomoc, nariadil predĺženie doby praxi na dlhší než zákonitý čas, alebo jestli bol vyrieknutý výmaz zo soznamu kandidátov advokácie. Z tohoto ustanovenia plynie a contrario, že v žiadnom inom prípade odvolanie nie je prípustné, a tak nie je prípustné odvolanie ani proti rozhodnutiu, ktorým bolo pominuté nariadiť proti advokátskemu osnovníkovi Dr. A. B. disciplinárne pokračovanie. Odvolanie bolo preto ako zákonom vylúčené odmietnuté.

## Čís. 160 dis.

**Jestli advokát, poverený svojím substituentom vykonaním exekúcie, proti ustanoveniu § 48 adv. por. alebo proti úprave substituentom mu danep neupovedomí substituenta, že peniaze inkasoval, ani mu ich ihneď neodvedie ani s ním nevyúčtuje, dopúšťa sa disciplinárneho prečinu podľa § 68 lit. a) adv. por.**

(Rozh. z 19. decembra 1932, Ds III 11/32.)

Disciplinárny súd advokátskej komory uznal obvineného advokáta Dr. N. vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 68 lit. b) a § 69 lit. c) zák. čl. XXXIV:1874, ktoré spáchal tým, že súc poverený sťažovateľom Dr. B., advokátom v P., aby previedol exekúciu vo veci jeho mandantky, na viaceré súrenie nepodal podrobnej zprávy o výsledku exekúcie, nezúčtoval a inkasované peniaze neodviedol.

Najvyšší súd po preskúmaní spisov následkom odvolania obvineného advokáta Dr. N. potvrdil rozsudok prvostupňového disciplinárneho súdu s tou zmenou, že ustálený čin bolo treba správne kvalifikovať ako prečin podľa § 68 lit. a) zák. čl. XXXIV:1874.

Z dôvodov:

Najvyšší súd sa presvedčil, že zistený čin obvineného bol mylne kvalifikovaný. Obvinený týmto činom porušil povinnosti spojené s jeho povolaním a uložené mu v § 48 adv. por., totiž že o inkasovaní peňazí Dr. B-a

naskutku neuvedomil, inkasované peniaze na jeho žiadosť a podľa jeho úpravy ihneď neodviedol a s ním nevyúčtoval. Toto zistené jednanie neľze podriadiť pod lit. b) § 68 adv. por., ktorý má za predpoklad tam zmienené chovanie advokáta, ani pod lit. c) § 69 adv. por., ktorý zrejme čelí proti spozdilosti vo vybavovaní sverených vecí, lebo opozdené vydanie inkassovaných peňazí padá už pod porušenie ustanovenia § 48 adv. por. vo spojení s § 69 a) tohoto zák. Preto bola kvalifikácia zisteného činu zmenená na prečin podľa § 69 a) adv. por.

## Čís. 161 dis.

**Nejde o z n a č n ú liknavosť v smysle § 69 lit. c) zák. čl. XXXIV:1874, podal-li advokát z územia platnosti práva kedysi uhorského opravný prostriedok v oblasti práva kedysi rakúskeho u nepatričného súdu, takže opravný prostriedok došiel k príslušnému súdu opozdene.**

(Rozh. z 19. decembra 1932, Ds III 15/32.)

Obvinený advokát Dr. M. zo Slovenska podal v civilnom spore, vedenom v Čechách, dovolaciu žiadosť mylne u vrchného súdu, hoci mala byť podaná u sborového súdu prvej stolice. Následkom toho došla dovolacia žiadosť k príslušnému súdu po uplynutí zákonnej lehoty a bola ako opozdená odmietnutá.

D i s c i p l i n á r n y s ú d uznal za to obvineného advokáta vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 69 lit. c) zák. čl. XXXIV:1874, zastávajúc názor, že advokát nesmie sa podjať zastupovania takej veci, v ktorej mu chýbajú znalosti či materiálneho alebo formálneho práva podľa zákonov platných v oblasti príslušného súdu.

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov vyhovel odvolaniu, rozsudok prvostupňového disciplinárneho súdu zmenil a obvineného Dr. M. sprostil obžaloby pre disciplinárne previnenie podľa § 69 lit. c) zák. čl. XXXIV:1874 naň podanej.

D ô v o d y:

Niet pochybnosti, že obvinený advokát chybil, podal-li v spore, označenom v rozsudku disciplinárneho súdu prvej stolice, dovolanie u nepatričného súdu, totiž u vrchného ako odvolacieho súdu v Prahe, hoci ho mal podať u súdu prvej stolice, t. j. u krajského súdu v Moste. Sporné je len to, či je možno považovať toto pochybenie obvineného za z n a č n ú liknavosť v smysle § 69 lit. c) zák. čl. XXXIV:1874.

V tomto smere dospel najvyšší súd k opačnému názoru než disciplinárny súd prvej stolice. Skutečnosť, že obvinený advokát pôsobí na území platnosti práva kedysi uhorského, kde podľa predpisov občianskeho súdneho poriadku treba dovolanie podať u súdu odvolacieho, spôsobuje prirodzene, že jeho vystupovanie a účinkovanie pred súdmi na území platnosti práva kedysi rakúskeho, kde podľa predpisov c. ř. s. dovolaciu žia-